

Publicerad 2015-07-30 00:23 av Lasseman

Tänker tankar

Det lilla

Jag är det mega lilla ljudets

som försöker att höras

när en maskros försöker att växa sig igenom asfalten.

Skriet av lidande.

Jag är det ultra lilla ljuset

som uppstår när en gnista ifrån en

eldfluga i en underjordisk grotta

försöker att skapa ett sken.

Hoppets ljus.

Jag är den minsta lilla doften

som vill kännas av då en babys föds

och förvisas när en äldre dör

det är dofter av förnyelse samtidigt som ruttnande.

Sinnens befrielse av minnen.

Jag är den svagaste glödens aska

efter att ha varit ett stolt träd med drömmar

om att bilda en hel skog

trots att det var en liten tändsticka

som orsakade det hela.

Förlåtelse är en dygd.

Jag är det yttersta av små

vibrationer som uppstår i bröstet

då en kärleks klocka klämtar

på andra sidan jorden.

Därför känner vi alla av gemenskapens budskap.

Kärleken.

Genom mina känslor

bär jag på en

stor själ.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lasseman med Poeter.se id #12011 innehar upphovsrätten